

opusdei.org

“Mijn leven telt voor God, Hij heeft op mij willen rekenen”

Joana is economiste en ambtenaar bij de Europese Commissie. Ze is getrouwd en moeder van 8 kinderen. Ze woont al meer dan 20 jaar in België.

5-10-2011

Hoe heb je het Opus Dei leren kennen?

Toen ik nog op de middelbare school zat, nodigde een vriendin mij uit

voor een retraite georganiseerd door mensen van het Opus Dei. Tijdens deze dagen van gebed, was ik erg onder de indruk van iets dat de priester zei: “Er zijn mensen die door het leven gaan al naaiend met een naald zonder draad.” Toen heb ik me afgevraagd. “ En ik? Is er een draad die door mijn naald gaat?”

Ik was enorm aangesproken door de aandacht die de deelnemers voor elkaar hadden (we waren allemaal 13-14 jaar oud); ze gaven me bv. de beste plaats; en vooral, ze deden het in alle bescheidenheid. Door hun voorbeeld, heb ik ook beter de echte aanwezigheid van Christus in de Eucharistie kunnen ontdekken, ik ben beginnen bidden voor het Heilig Sacrament en voelde een grote behoefte om steeds meer met Christus in de Eucharistie om te gaan.

Wat heeft je ertoe gebracht de admissie tot het Opus Dei te vragen?

Er is één idee die mij sterk heeft getroffen. Ik kom uit een praktiserende familie en ging naar een katholieke school. God had dus zeker al een plaats in mijn leven. Maar wat me geweldig aansprak en wat ik ontdekt heb dankzij de geest van het Opus Dei, is te weten dat ik tel voor God, dat Hij belang hecht aan mijn leven, dat Hij voortdurend aandachtig voor mij is! Nu ik zelf kinderen heb, besef ik het meer dan ooit, want we houden nooit op aan onze kinderen te denken, zelfs als ze kilometers ver van ons verwijderd zijn.

Wat beslissend geweest is, is te voelen dat God me nodig had. God is almachtig, heeft niemand nodig, maar Hij houdt zodanig van ons dat

Hij ons a.h.w. niet kan missen, en Hij laat het ons voelen.

Hoe beleef je je dagelijkse bezigheden?

Ik probeer mijn werk te doen in Gods tegenwoordigheid en het Hem op te dragen. Vroeger studeerde ik om te studeren, ik zag het als een verplichting, maar in het Opus Dei heb ik ontdekt dat studeren een plezier kan zijn, omdat ik mijn werk aan God kan opdragen en op die manier nog meer van hem kan houden.

Zowel in mijn taak als mama, als op mijn werk, kunnen we de verleiding hebben om te zeggen: “We moeten het wel doen: hoe sneller we er van af zijn hoe beter.” We zien het werk als iets slechts, een hindernis die we moeten zien te overbruggen. Terwijl we onze opdracht als christen niet *ondanks* ons werk maar *in* ons werk vervullen. Alles heeft zin. Zelfs een

kind dat je 's nachts uit je bed weent, of de onvoorziene omstandigheid die je onverwacht komt storen, heeft zin. God rekent precies daarop om onze verlossing en de verlossing van iedereen te bewerkstelligen.

Ik dacht dat de roeping tot het Opus Dei me het leven ingewikkelder zou maken, maar mijn roeping heeft me het leven enkel makkelijker gemaakt: ze helpt me om duidelijk te zien wat ik moet doen op elk moment. Soms is het moeilijk te weten aan wie of wat je tijd te geven: aan dit kind? Aan het andere? Aan mijn echtgenoot? Aan mijn werk? We kunnen ons angstig beginnen voelen: op het werk hebben we het gevoel dat we te veel met onze familie bezig zijn en thuis denken we te veel aan ons werk.

In zo'n situatie wordt het leven veel eenvoudiger als je beseft dat God naast jou is en dat je hem kan vragen "wil je me nu hier of daar?". De

heilige Josemaría zei: “Doe wat je moet, en geef je helemaal aan wat je doet”. Wanneer we erin slagen de hand van God te zien in alle situaties, ervaren we een enorme innerlijke vrede.

Wat is de impact van het Opus Dei in je huwelijk?

De boodschap van de heilige Josemaría over het huwelijk en de menselijke liefde sprak me erg aan. Hij spreekt over een echte roeping naar heiligheid binnen het huwelijk.

Tijdens onze huwelijksreis zijn we langs Rome geweest en hebben we Alvaro del Portillo ontmoet, de opvolger van de heilige Josemaría. Tegen mij zei hij: “Jouw weg naar de heiligheid heet Armando” en tegen mijn echtgenoot: “de jouwe heet Joana.” Hij zei ons dat wanneer de één de andere roept, het God is die roept. Nu pas ik het toe op mijn kinderen, want ze roepen me vaak.

Het woord dat thuis dagelijks het meest herhaald wordt is “mama”.

Wat betekent het voor jou om getuige te zijn van Christus?

Het beste wat we hebben in ons leven te kunnen delen. Ik heb een Vader ontdekt, en het zou jammer zijn dat mijn vrienden hem niet zouden kennen. Het is alsof ik bij de solden geweldige koopjes ontdekte in een winkel: het zou ondenkbaar zijn deze ontdekking aan mijn vriendinnen te verbergen!

Wanneer ik bv. de gelegenheid daartoe heb, organiseer ik voordrachten over het geloof of de sacramenten bij mij thuis of op mijn werk, voor mijn vriendinnen of collega's die daarin geïnteresseerd zijn.

Hoe geef je het geloof door aan je kinderen?

Er zijn een aantal essentiële zaken die we willen doorgeven aan onze kinderen: een verzorgd voorkomen, intellectuele ontplooiing, maar ook de groei van de ziel. We gaan er vanuit dat ze vrij zijn en ze zich vrij moeten blijven voelen. Maar, zelfs als zij zelf hun activiteiten plannen, zullen we hen aanmoedigen nooit de christelijke dimensie te verwaarlozen tijdens hun bezigheden en in hun vorming.

Het is vanzelfsprekend dat het voorbeeld essentieel is: door coherent trachten te zijn met wat wij geloven, doordringt het geloof de hele familie... Een voorbeeld: de beste manier om een kind de echte zin te laten begrijpen van de mis, is dat ze de inspanningen zien en soms de offers die we doen om naar de mis te kunnen gaan, zelfs tijdens de week.

Hoe bereik je dat de kinderen elke zondag mee naar de mis gaan?

In onze familie ligt het voor de hand dat we op zondag naar de mis gaan. De kinderen begrijpen dat we een Vader in de hemel hebben. Voor hen is het dus normaal dat we ons elke dag tot hem richten in een moment van gebed en dat we hem 's zondags tegemoet gaan in de mis.

Op dezelfde manier vinden ze het normaal dat we 's avonds een moment voorzien om samen de rozenkrans te bidden: het is ons dagelijks momentje voor onze Moeder!